

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Hr. Jacob Buksti var i sin ordførertale inde på, at regeringen har skabt mange resultater i den forgangne folketingssamling. Og det er jo en klar kendsgerning, som vi bl.a. fra Kristeligt Folkepartis side har bidraget til, senest ved indgåelsen af forsvarsforliget. Men jeg mener også, det er kendsgerning, at når det gælder børnefamilierne, er der faktisk ikke skabt nogen resultater fra regeringens side i denne folketingssamling.

Der er ikke skabt bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, og der er ikke kommet et eneste forslag fra regeringen, som kunne skabe denne sammenhæng, bl.a. ved at gøre orlovsordningerne mere fleksible, hvilket vi atter venter på at regeringen vil spille ud med. Og derfor er mit spørgsmål til hr. Jacob Buksti, om regeringen – eller mere præcist Socialdemokratiet – helt har opgivet at skabe resultater på dette område, helt har opgivet at skabe mere sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv for børnefamilierne.

Og et sidste spørgsmål vedrørende EU – det har ikke så meget med Europa-Parlamentet at gøre, men alligevel: Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke melde klart ud og understrege, at vi skal have en ny Europa-Kommission, at vi ikke skal have en genbrugskommission, og at Danmark går foran og understreger, at vi ikke genudnævner nogen kommissær, fordi vi ønsker at få ryddet op og gjort rent bord? Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke give den melding?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må konstatere, at diskussionen om de danske EU-forbehold efterhånden er helt guddommelig, for det er alene en diskussion om datoer, det er alene en diskussion om, hvornår forbeholdene skal væk eller ikke skal væk, og det er meget svært overhovedet at komme til at diskutere, hvad de indeholder, og hvad de indebærer, for det anser man for at være uvedkommende. Det er typisk dansk: en diskussion om form og ikke om indhold.

Jeg kan ikke forstå, hvordan og hvorledes hr. Jens Rohde kan stå heroppe og blive ved med at sige: Hvad vil Socialdemokratiet? Hvad er det, vi vil? Vi er bange for vores egen skygge. Hvorfor melder vi ikke klart ud?

Vi har meldt klart ud, men jeg skal gerne gentage over for hr. Jens Rohde og andre:

Socialdemokratiet føler sig for det første forpligtet over for befolkningen med hensyn til de danske forbehold, og det ved jeg ikke om partiet Venstre gør, men jeg kan i hvert fald komme i tvivl. For det andet har vi ingen som helst problemer med at tage debatten om dem. Den foregår jo ude i det åbne land, som fru Mimi Jakobsen og andre har sagt. Men når den så foregår, bliver det også klandret, og så spørger man: Hvad vil vi så? Ja, vi debatterer dem, og det eneste, vi siger, er, at vi vil tage debatten, og så vil vi drage konklusionen. Venstre tager konklusionen først og debatten bagefter. Det er forskellen.

Til hr. Ole Sohn vil jeg bare sige:

Jeg er fuldstændig enig med finansministeren, og det er vel ikke så underligt, men det er jeg faktisk. Jeg mener, det er klart dødbringenende, at man bruger en masse penge på fuldstændig udsigtsløse kurser, og at der netop derfor er en overvejelse om, hvordan og hvorledes man kan udnytte dem bedre til at få en udvidelse af den offentlige service eller få placeret de personer på en anden måde. Det er vi fuldstændig åbne over for, og det har vi sagt gentagne gange. Så i den forstand er det ikke sådan, at arbejdsmarkedsreformen er en guddommelig løsning.

Og endelig til hr. Jann Sjursen, som mener, at vi ikke har gjort noget for børnefamilierne:

Nu indskrænkede hr. Jann Sjursen sig til den her samling, men hvis hr. Jann Sjursen havde taget pinsepakken med, ville han have kunnet set, at dér har vi faktisk hævet fripladsgrænsen.

Noget, hr. Jann Sjursen også overser i den forbindelse, er, hvor mange omsorgsdage der er blevet skabt. De er godt nok ikke blevet vedtaget herinde, men alligevel.

Hr. Jann Sjursen overser også, at der er skabt ca. 60.000 nye pasningspladser i daginstitutionerne i det her land.

Endelig skal jeg sige til hr. Jann Sjursen: Vi arbejder med de udspil, som vi hele tiden har nævnt, og arbejdsministeren arbejder med spørgsmålet om en mere aktiv børnepolitik. Det eneste, der er problemet, er, at det er en lille smule mere kompliceret end som så.

Første næstformand (Birte Weiss):

Der er stadig væk 20 korte bemærkninger til hr. Jacob Buksti, men det bliver først efter frokostpausen.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det gennoptages i dag kl. 13.10.